

"Αγιοι Κορυβάδες"

Εκκλησιαστική Επιθεώρησης Ὁρθόδοξου Πιστεως, Ζωης καί Ὁμορογίας

Στοιχετα συμφώνως τῷ Νόμῳ: ἰδιοκτητής, ἐκδότης, διευθυντής: π. Νικόλαος Δημαράς Ἀρ: Ν. Διευθυνσις: Βαρδακομῆ 47, πάροδος 3, 30300 Ναύπακτος· Τηλ: 0634/31805 ἠ 22179 Συνδρομὸς προαιρετικὸς στήν ὥσ' ἄνω διευθυνσις Ὑπεύθυνος τυπογραφίας: Σανιδᾶς Κωνσταντῖνος Ἰωαννῖνων 6, Μοσχάτου Ἐκδίδεται κάθε τρεῖς μῆνες Ἄριθμὸς φύλλου: 30 Ἔτος ἐκδόσεως: 6ον

Ὁ ἀναθεματισμὸς δρων ὄσοι ἀκολουθοῦν Νέον Πασχάλιον καί Νέον Ἡμερολόγιον-Μηνολόγιον στίς Συνόδους τῶν ἐτῶν 1583 καί 1593

Δυστυχῶς δὲν μᾶς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νά ἀπαντήσουμε καταλλήλως στήν ἱερά Μονή Γρηγορίου γιά τὰ ὅσα ἀνακριβῆς γράφουν ὁ ἡγουμένους τῆς π. Γ. Καψάνης καί ὁ μοναχός Βασίλειος στό φύλλο 1420 τῆς 13ης Ἰουλίου 2001 γύρω ἀπό τὸ θέμα τοῦ ἀναθεματισμοῦ τοῦ Νέου Πασχάλιου καί τοῦ Νέου Ἐορτολογίου στίς Μεγάλες Συνόδους τοῦ 1583 καί 1593, στήν Κωνσταντινούπολιν ἐπὶ Ἱερεμίου Β' τοῦ Τρανοῦ. Ἐπίσης, παρά τίς ἐπανελημμένες ἐκκλησίες μας καί τίς τέσσαρες ἐπιστολές-ἀπαντήσεις πού στείλαμε στήν ἐφημερίδα "Χριστιανική" μᾶς ἀρνήθηκαν οἰανδήποτε δημοσίευση. Ἀντιθέτως, ἡ "Χριστιανική" δημοσίευσε σέ ὄχτώ μεγάλες συνέχειες τίς θέσεις τῆς ἱεράς Μονῆς Γρηγορίου (σαράντα περίπου σελίδες!). Ἐπειδὴ δὲν μᾶς δόθηκε, λοιπόν, ἡ εὐκαιρία νά ἀπαντήσουμε, δίνουμε τὴν ἀπάντησή μας μόνο σέ ἕνα ἀπό τὰ θέματα πού πρόχειρα, ἀβασάνιστα καί διαστρεβλωτικά παρουσιάζει ἡ ἱερά Μονή Γρηγορίου. Γράφει ὁ π. Βασίλειος σχετικὰ μὲ τὰ σιγγίλια τῶν συνόδων τῶν ἐτῶν 1583 καί 1593: "Ὅσον ἀφορᾷ τὸ "σιγγίλιο" μὲ τὰ ἀναθεμάτα τῆς συνόδου τοῦ 1593 κατὰ τοῦ νέου Καλενδარიου, πρέπει νά ληφθῆ ὑπόψιν, ὅτι εἶναι πλαστό. Φέρεται ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν Σιλβεστρο Ἀλεξανδρείας, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀποθάνει πρό τοῦ 1593!"

Μετὰ τὸ 1924, μετὰ δηλαδή τὴν ἐπάρατη Νεομερολογιακὴ ἀλλαγὴ, ὅσοι ἀκολουθοῦσαν τὸ Νέο ἡμερολόγιο ἐγίναν σχισματικοί. Δὲν ἀποτελοῦσαν δηλαδή τὴν ἀληθινὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἐπειδὴ ἡ Ἐκκλησία μὲ τίς Πανορθόδοξες Συνόδους τοῦ 1583 καί 1593, (ἀλλά καί τὸ 1587, περί ἧς Συνόδου βλ. κατωτέρω), καί ἐπὶ 350 χρόνια ἠρνεῖτο σθεναρῶς νά ἀκολουθήσῃ τὸ φράγγικο ἡμερολόγιο, νά προσαρμοσθῇ τὸ εορτολόγιό τῆς στό παπικὸ καλενδᾶριο καί νά ἀλλάξῃ τὸ Μηνολόγιον. Καί ὄχι μόνον ἠρνεῖτο οἰανδήποτε εορτολογικὴν ἀλλαγὴν ἀλλὰ ἀναθεμάτισε καί ὄσους στό μέλλον θά δέχονταν τὸ φράγγικο ἡμερολόγιο.

1η. Ἀπόφασις τῆς Συνόδου τοῦ 1583 ἡ ὁποία ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς Πατριάρχες Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμία, Ἀλεξανδρείας Σίλβεστρο, Ἱεροσολύμων Σωφρόνιον καί τῶν λοιπῶν παρόντων Ἀρχιερέων

Κανὼν Ζ': "Ὅποιοι δὲν ἀκολουθᾷ τὰ Ἐθιμα τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καθὼς αἰ ἐπτά Ἁγιοὶ Οἰκουμενικαὶ Σύνοδοι ἐθέσπισαν, καί τὸ Ἅγιον

Πάσχα καί τὸ μηνολόγιον καλῶς ἐνομοθέτησαν νά ἀκολουθῶμεν, καί θέλει νά ἀκολουθᾷ τὸ νεοφεύρετον Πασχάλιον καί νέον μηνολόγιον τῶν ἀθέων ἀστρονομῶν τοῦ Πάπα, καί ἐναντιώνεται εἰς αὐτὰ ὅλα καί θέλει νά ἀνατρέψῃ καί νά χαλάσῃ τὰ πατροπαράδοτα δόγματα καί ἔθιμα τῆς Ἁγίας Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἃς ἔχη τὸ ἀνάθεμα καί ἔξω τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καί τῆς τῶν Πιστῶν ὁμηγύρευς ἃς εἶναι.

Ἔσεῖς δὲ οἱ εὐσεβεῖς καί Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ μένετε ἐν οἷς ἐμάθετε, ἐγεννήθητε καί ἀνετρέφετε καί, ὅταν τὸ καλῶσῃ ὁ καιρὸς καί ἡ χρεία, καί αὐτὸ τὸ αἷμα σας νά χύνετε διὰ τὰ φυλάξετε τὴν πατροπαράδοτον πίστιν καὶ ὁμολογίαν σας· καί φυλάγεσθε ἀπὸ τῶν τοιοῦτων, καί προσέχετε, ἵνα καὶ ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ὡς βοηθὸ ἅμα καί ἡ εὐχὴ τῆς Ἡμῶν μετριότητος εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

1583 Ἰνδικτιῶν ιβ', Νοεμβρίου κ'

2η Ἀπόφασις τοῦ 1593 ἡ ὁποία ὑπογράφεται ἀπὸ τοὺς Πατριάρχες Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίαν, Ἀλεξανδρείας Μελέτιον Πηγᾶν, Ἀντιοχείας Ἰωακείμ καί Ἱεροσολύμων Σωφρόνιον καί τῆν περὶ αὐτοὺς Ἱεράν Σύνοδον τῶν Ἀρχιερέων

Ἀπαρσάλευτον διαμένειν βουλόμεθα τὸ τοῖς πατρᾶσι διορισθέν περὶ τοῦ Ἁγίου καὶ σωτηρίου Πάσχα. Ἐχει δὲ οὕτως:

Ἀπαντας τοὺς τολμῶντας παραλύειν τοὺς ὄρους τῆς Ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς πρώτης Συνόδου, τῆς ἐν Νικαίᾳ συγκροτηθείσης ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ εὐσεβοῦς καὶ Θεοφιλεστάτου βασιλέως Κωνσταντινου περὶ τῆς ἁγίας ἐορτῆς τοῦ Σωτηρίου Πάσχα, ἀκινωνητοῦς καὶ ἀποβλήτους εἶναι τῆς Ἐκκλησίας εἰ ἐπιμένειν φιλονικώτερον ἐνστάμενοι πρὸς τὰ καλῶς δεδιδαγμένα. Καί ταῦτα ἠγήσῃω περὶ τῶν λαϊκῶν.

Εἰ δὲ τίς τῶν προεστώτων τῆς Ἐκκλησίας Ἐπίσκοπος ἢ Πρεσβύτερος, ἢ Διάκονος, μετὰ τὸν ὄρον τοῦτον, τολμῆσειεν ἐπὶ διαστροφῇ τῶν λαῶν καί ταραχῇ τῶν ἐκκλησιῶν ἰδιαίξειν, καί μετὰ τῶν λατίνων καί Ἰουδαίων ἐπιτελεῖν τὸ Πάσχα, τοῦτον ἡ ἁγία Σύνοδος ἐντεῦθεν ἤδη ἀλλότριον ἐκανε τῆς Ἐκκλησίας. Δεῖ δὲ στοιχεῖν τῷ τῶν Πατέρων κανόνι, μέχρι καί σημερον Θεοῦ χάριτι, ὁ, καθὸ δὴ καί τὰ λοιπὰ ἡ τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησία διαφυλάττει.

Ἐν ἐτει σωτηρίῳ, Ζρα' : αφηγ'

Φεβρουαρίου ιβ', 1593

Τὸ πρόβλημα πού ἀνακύπτει μὲ τὸ Σιγγίλιον, ὅπως τὸ ἀντέγραψε ὁ Μοναχὸς Ἰάκωβος ὁ Νεοσκητιώτης καί βρίσκεται στήν Ἱ. Μ. Παντελεήμονος στό Ἅγιον Ὄρος μὲ ἀριθμ. Κῶδ. 772 ἐντοπίζεται στό ὅτι φέρεται ἀπὸ τὸν Μοναχὸν Ἰάκωβον τὸ νύ ὑπογράφη τὸ 1593 καί ὁ Πατριάρχης Σιλβεστρος, ὁ ὁποῖος εἶχε ἀποθάνει τὸ 1590 στὴ Ρόδο (Θεμ. Μελέτιος Α' Ὁ Πάπας καί Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας, σελ. 951 στ. 11). Οἱ καινοτόμοι Νεομερολογίτες ὑποστηρίζουν ἀκόμη ὅτι μόνον ὄσοι ἀκολουθοῦσαν τὸ Νέον Πασχάλιον ἀναθεματίζονται ἀπὸ τὴν Σύνοδο τοῦ 1593 καί ὄχι ὄσοι ἀκολουθοῦσαν Νέον Ἡμερολόγιον-Μηνολόγιον, τὴν δὲ Σύνοδον τοῦ 1583 ἐπὶ Ἱερεμίου τοῦ Β' θέλουν νά τὴν ἀγνοοῦν καί τὴν ἀπόφαση τῆς Συνόδου τὴν θεωροῦν πλαστὴ, ὅπως μᾶς τὴν διέσωσαν οἱ ἱστορικοί!

Ὁ μοναχὸς Ἰάκωβος ἀντέγραψε σέ ἕνα καί τὸ αὐτὸ χειρόγραφο καί τίς δύο ἀποφάσεις, τόσο τὴν τοῦ 1583 ὅσο καί ἐκείνη τοῦ 1593. Στὸ τέλος τοῦ χειρογράφου ἀναφέρει τὰ ὀνόματα τῶν Πατριαρχῶν Ἱερεμίου Κωνσταντινουπόλεως, Σιλβεστρου Ἀλεξανδρείας καί Σωφρονίου Ἱεροσολύμων, οἱ ὁποῖοι κατὰ τίς ἀδιάφευστες μαρτυρίες ὄλων τῶν ἱστορικῶν υπέγραψαν τὴν ἱστορικὴν ἀπόφαση τοῦ 1583 μαζὶ μὲ τοὺς Συνοδικοὺς Ἀρχιερεῖς. Τὴν δευτέρη ἀπόφαση τοῦ 1593 υπέγραψαν οἱ Πατριάρχες Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίας,

Ἄλεξανδρείας Μελέτιος Πηγᾶς, Ἀντιοχείας Ἰωακείμ καὶ Ἱεροσολύμων Σωφρόνιος καὶ ἡ περί αὐτοὺς Ἱερά Σύνοδος τῶν Ἀρχιερέων.

Εἶναι πέραν κάθε ἀμφιβολίας, ὅτι στή Σύνοδο τοῦ 1583, στήν Κωνσταντινούπολην, μετείχεν ὄντως καὶ ὁ Πατριάρχης Σιλβέστρος!

Πρόκειται λοιπόν Ἐξάκθαρα γιά δύο διαφορετικές Συνόδους καί δύο ἀντίστοιχες ἀποφάσεις, ὅπως δημοσιεύονται ἀνωτέρω!

Οἱ ἀποφάσεις τῶν Μεγάλων αὐτῶν Πανορθόδοξων Συνόδων δέν ἀμφισβητήθηκαν ποτέ μέχρι σήμερα ἀπό κανένα σοβαρό ἱστορικό! (βλ. Σχετικά πρόσφατα "Ἡ Ὀυθύσσεια τῶν Ἡμερολογίων" Στράτος Θεοδοσίου καί Μάνου Δανέζη ἐπικ. καθηγητῶν τῆς ἀστροφυσικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐκδ. Δίαυλος, Ἀθήνα 1995, Τόμ. Β', σελ. 140: Ἡ Ὁρθόδοξη ἀντίδραση στό Γρηγοριανό ἡμερολόγιο. "...Οἱ Πατριάρχες Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας καί Ἀντιοχείας συγκάλεσαν τό 1583 Ἱερά σύνοδο ὑπό τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη Ἱερεμία Β' τόν Τρανό (1539-1595). Ἡ Ἱερά Σύνοδος καταδικάσε ὡς μή ἀναγκαία τή Γρηγοριανή μεταρρύθμιση, ἀφοῦ δημιουργοῦσε πολλά προβλήματα στό εορτολόγιο τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Ἱερεμίας Β' ἀπειλήσε ὅτι θά ἀφορίση ὅσους θά δέχονταν τή μεταρρύθμιση, καί ἡ ἀπειλή τοῦ ἀφορισμοῦ ἐπαναλήφθηκε στή Σύνοδο τοῦ 1593, ὅπου ἔλαβαν μέρος τόσο ὁ ἴδιος ὅσο καί οἱ Πατριάρχες Ἀλεξανδρείας, Ἱεροσολύμων καί Ἀντιοχείας, καθώς καί ὁ ἀπεσταλμένος τοῦ Ρώσου Πατριάρχη."

Ακριβῶς ἐπειδή ἐπαναλήφθηκε ὁ ἀφορισμός ὅσον τομήσῃον νά κανιστομεῖται ὄχι μόνον εἰς τὸ Παλαιόν ἀλλ' καί εἰς τὸ Μηνολόγιον. Εορτολόγιον καί στήν Σύνοδο τοῦ 1593, γιάυτό τὸ λόγο ὁ ἴακωβος ἀναφέρει καί τούς Κανόνες τῆς Συνόδου τοῦ 1583, ποὺ ἐπέγραψαν οἱ τρεῖς Πατριάρχες, Ἱερεμίας Κωνσταντινουπόλεως, Σιλβέστρος Ἀλεξανδρείας καί Σωφρόνιος Ἱεροσολύμων, ὅς ἕνα καί τὸ αὐτὸ χειρόγραφο μαζί με τὸν ἀφορισμὸν ὄλων ὅσοι τομήσῃον νά ἀκολουθήσῃον τὸ νέον παπικὸν Πασχάλιον. Ὁ Ἰάκωβος παρέλειψε νά σημειώσῃ τὰ ἐνόματα τῶν Πατριάρχων Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίου, Ἀλεξανδρείας Μελετίου Πηγᾶ, Ἀντιοχείας Ἰωακείμ καί Ἱεροσολύμων Σωφρόνιου ποὺ ἐπέγραψαν τὴν ἀπόφασιν τῆς Συνόδου τοῦ 1593 μετὰ τὴν περί αὐτοὺς Ἱεράν Σύνοδον τῶν Ἀρχιερέων.

Ἐπίσης ὁ νῦν "ἀρχιεπίσκοπος" τῆς καινοτομίας καὶ Λατινῶφρων κ. **Χριστόδουλος Παρασκευαΐδης** στό βιβλίον του "Μελέτιος ὁ Πηγᾶς", Ἀθήναι 1971, σελ. 86-88 ἐγράφε: "Κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην (1583) ἀνεψύχαι καὶ τὸ καλούμενον ἡμερολογιακὸν ζήτημα, κατόπιν τῆς ὑπὸ τοῦ Πάπα Γρηγορίου ΙΓ' ἀναληφθείσης πρωτοβουλίας περί διορθώσεως τοῦ μέχρι τότε ἐν ἰσχύϊ Ἰουλιανοῦ ἡμερολογίου... Ἀλλ' ὁ Πατριάρχης Ἱερεμίας ὁ Β' ἀπαντῶν ἐδήλου τῷ ἐπισκόπῳ τῆς Ρώμης ὅτι ὄχι μόνον ἀποστέρει τὰ καινοτομηθέντα, ἀλλ' αὐτὸ εἰς ψιλὴν ἐπίνοιαν ἐφικέσθαι ταῦτα ἐπιτρέπει"...

Ὁ Ἱερεμίας ὁ Β' ἀνησυχῶν διὰ τὴν ἐξέλιξιν τοῦ ζητήματος καὶ διὰ τὰς ἐνδοχόμιας ἐπιπτώσεις αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κανονικῆς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ τάξεως, συνεκάλεσεν ἐν ἔτει 1583 Σύνοδον ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς ἣν ἔλαβε μέρος καὶ ὁ Ἀλεξανδρείας Σιλβέστρος. Ἡ Σύνοδος αὐτὴ ἐξέδωκε Τόμον κατὰ τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου καταδικάσασα οὕτω τὴν παπικὴν καινοτομίαν. Ἀλλὰ καὶ ὁ Μελέτιος, εὐκαρίας δοθείσης, κατεπόλεμησεν τὴν παπικὴν ἐνέργειαν, συγγράψας τῇ προτροπῇ τοῦ Πατριάρχου Σιλβέστρου, εἰδικὴν μελέτην, ἐπονάσμασας ταύτην: "ἕτερον Τόμον Ἀλεξανδρινόν..."

(σ.σ. Στὸν τόμον αὐτὸν ὁ Μελέτιος ἐνομαίει τὴν ἀλλαγὴν τοῦ Ἡμερολογίου-Μηνολογίου "δεκαθήμερον ἔκτρωμα". Τόμος Ἀλεξανδρινός περί τοῦ Πασχάλιου, τοῦ μακαριωτάτου καὶ παναγιωτάτου πάπα Ἀλεξανδρείας κυρίου Μελετίου περί τοῦ Πάσχα, Lettres de Melétius Pigas. 286, 106. "...ὄν πατὴρ καὶ γεννητὸρ ὁ νεώτερος οὗτος νεωτερισμὸς τὸ πασχαλίον, ἐν ἐκίστησεν Ρώμῃ ἡ προεπιβυτέρα μὲν ἐφηρηχάρισμα ταῖς τῶν πατέρων δόξαις, ἀλλὰ ταῖς ἰδίαις ἀκολούθουσιν ἀφρονιζήσασα τῶν τῶν προσητῶν ῥημάτων, σφραγιζόντων τούς νεωτέρους μὲν φιλοτίμησάσθαι, δοξάζεσθαι ἐπ' αἰμίλια πατέρων, καί, νῆ τ' ἀληθῆς, εἰ κρίνειν οφείλομεν (ὡς κρίνειν οφείλομεν κατὰ τὸν τοῦ Σωτήρος λόγον), ἐκ τῶν καρπῶν τὸ δένδρον, δένδρον εἰπὶ πάντως κακὸν τὸ πασχαλίον αὐτῇ τῇ διορθώσει, ἐπειδήπερ κακὸν καρπῶν γέγονεν οἰσθή. Ἐὰ γὰρ λέγειν τὸ τοῦ ἔτους δεκαθήμερον ἔκτρωμα, οἱ γὰρ τῆς σελήνης μετασχηματισμοῖς τοῖς ἡμετέ-

ροις (τούτεστι τοῖς παλαιοῖς) ἀνταποκρινόμενοι δῆλον ὡς ἐλέγχοι τὰ παρ' ἡμῖν ἐτῶν μέτρα, καὶ ἡμερῶν ἡ δέσια ἀφαιρέσων ἢ προσῆκῶν...", οἱ υπαγραμμοὶς δικῆς μας).

Καὶ στήν διδακτορικὴ του διατριβὴ ὁ Λατινῶφρων κ. **Χριστόδουλος Παρασκευαΐδης** "ἱστορικὴ καὶ Κανονικὴ Θεώρησις τοῦ Παλαιοημερολογιακοῦ ζητήματος κατὰ τὴν νέγεναι καὶ τὴν ἐξέλιξιν αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι", Ἀθήναι 1982, στήν σελ. 24 παραπέμποντας στὸν "Ἅγιον Δοσίθεον, Τόμος Ἀγάπης, Ἰασιον 1698, σελ. 538-547 γράφει: "Ἐτι ἐπισημώτερον ἀλλ' ἔμμεσως, ἀπεκροῦσθη ἐν τῇ Ἀνατολῇ τὸ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει συνελθούσης τῷ 1593 ἐνδημούσης Συνόδου, ἧς μετέσχον ὁ Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίας ὁ Β', Ἀλεξανδρείας Μελέτιος ὁ Πηγᾶς, ἐπέχων τὸν τόπον καὶ τὸ Ἀντιοχείας, Ἱεροσολύμων Σωφρόνιος καὶ θεοσαράκοντα καὶ εἰς Ἀρχιερεῖς τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου."

Γιὰ δὲ τὴν Σύνοδο τοῦ 1587 γράφει: "Καὶ ἐν ἔτει 1587 ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδου κατεκρίθη ἡ μεταβολὴ τοῦ ἡμερολογίου κατὰ τὸ παπικὸν πρότυπον, ὡς ἐπισημῆς καὶ οὐκ ἀναγκαῖα." (ὁ.π. σελ. 24, ὑπόσ. 36)

Γιὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπιχειρήματά μας καὶ τὴν ξεκαθάρη διάκριση τῶν ἀποφάσεων τῶν δύο Συνόδων τοῦ 1583 καὶ τοῦ 1593 βλ. ἰδιαίτερως Δοσίθεος Ἱεροσολύμων, "Τόμος Ἀγάπης", Ἰασιον 1698, σελ. 538, καὶ στήν "Ἀδελφάριον", σελ. 209. Ἐπίσης ὁ ἴδιος γράφει: "Ἐσσερα μεγάλα θηρία ἐγέννησε ὁ ἸΣΤ' αἰών. Τὴν αἶρεισιν τοῦ Λουθηρου, τὴν αἶρεισιν τοῦ Καλβίνου, τὴν αἶρεισιν τῶν Γιεβουζιτῶν, καὶ τὴν αἶρεισιν τοῦ νέου καλενταρίου. Καὶ κατὰ μὲν τῶν αἶρέσεων Λουθηρου καὶ Καλβίνου ἐγράψαν οἱ ... κατὰ δὲ τῆς αἰρέσεως τοῦ νέου καλενταρίου ἀπεφάνθη ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐμεγάλῃ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ τῷ 1593, βλ. Δοσίθεου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων "Ὁμολογία Ὁρθοδόξου Πίστews", Βενετία 1690, σελ. 4 καθώς καὶ Μελέτιος τὸ Πηγᾶ "Κέντρα τῆς Ὁρθοδόξης Ἐκκλησίας", σελ. 21 καὶ 22. Βλ. ἐπίσης Ἀθανάσιου Κορνουῦ Ὑψηλάντου, "Τὰ μετὰ τὴν ἄλλωσιν", Βιβλίον Η', Θ' καὶ Ι', ἐν Κωνσταντινουπόλει 1870, σελ. 111 καὶ 112. **Σάθα Κωνσταντινίου**, Βιογραφικὸν σχέδιασμα περί τοῦ Πατριάρχου Ἱερεμίου Β', Τυπογραφεῖον Ἀ. Κτενᾶ καὶ Σ. Οἰκονόμου, Ἀθήναι, 1870, σελ. 32, ὁ ὅποιος ἀναφέρεται ρητῶς στή Σύνοδο τοῦ 1583 καὶ στοὺς Πατριάρχες Κωνσταντινουπόλεως Ἱερεμίαν καὶ Ἀλεξανδρείας Σιλβέστρον καὶ στήν καταδικητὴν τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου τὴν 20ῃν Νοεμβρίου, Ἰνδικτιῶνος ιβ', διαστέλονταις τὴν σαφῆς ἀπὸ τῆς Συνόδου τοῦ 1586 (1587), σελ. 34 καὶ 1593 σελ. 91-92. Βλ. ἐπίσης Φιλαρέτου Βαφειδῆ, Ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία, Κωνσταντινουπόλις 1912, Τόμ. Γ', σελ. 124, 125: "Ὅτε δὲ περὶ τὰ τέλη τοῦ 16ου αἰῶνος, Γρηγοριανὸς ὁ ΙΓ' διὰ τοῦ Καλαβροῦ Λουδοβίκου Λιλιου μετερρύθμισεν τὸ Ἰουλιανὸν Ἡμερολόγιον καὶ εἰσήγαγε τὸ οὕτως ἐπικληθῆν Γρηγοριανὸν τῇ 1ῃ Ὀκτωβρίου 1582, τῆν 5 Ὀκτωβρίου ἀριθμήσας ὡς 15, ἐπιθυμῶν καὶ τὴν παρὰ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν παραδοχὴν αὐτοῦ, καθόσον μάλιστα οἱ Προτεστάνται δέν ἀπεδέχθησαν αὐτὸ ἀμεσῶς, ἀποστέλλει πρὸς Ἱερεμίαν τὸν Β' πρεσβεῖαν μετὰ δῶρων παρακαλῶν ἵνα ἐπινεύσῃ καὶ οὗτος εἰς τὴν ἀποδοχὴν τῆς διορθώσεως. Ὁ Ἱερεμίας ἔχων ὑπ' ὄψει τὰς δυσκολίας ἐφαρμογῆς τῆς διορθώσεως, ἀπορρίπτει τὴν πρότασιν τοῦ Πάπα, κοινῶς δὲ μετὰ τοῦ Ἀλεξανδρείας Σιλβέστρου ἐκδίωξι τῷ 1583 ἐπιστολήν, ἐν ἣ καθορίζων τὰς τέσσαρας διατάξεις τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου περί τῆς εορτῆς τῶν Πάσχα, καταδεικνύει καὶ τὰς ἐλλείψεις τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου. Ἡ ἐπιστολὴ αὐτῆ ἐγράφη συνεπεία τῆς κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο συγκροτηθείσης ἐν Κωνσταντινουπόλει συνόδου, ἧς κυρίως καταδικάζει τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον, (βλ. πρὸς τοῦτους Δοσίθ. τόμος Ἀγάπης, σελ. 538 - Μ. Γεδεών Κανον. Διατάξεις Α', σελ. 34 - Ὑψηλ. 111 - Heineccius Γ', 180 καὶ Σάθα ἐνθ. ἀν.), βλ. καὶ Γρηγορίου Εὐστρατιάδου, "Ἡ Πραγματικὴ ἀλήθεια περί τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου", Ἀθήναι 1929, σελ. 117 καὶ κυρίως

3 "Άγιοι Κορναβάδες"

118 έπι.. **Κ. Μουρατίδου**, "Κανονικόν Δίκαιον", Πανεπιστημιακά παραδόσεις", Τόμος Α', Αθήναι 1982, σελ. 111: "**Κεφ. Δεύτερον: Πηγαί Κανονικού Δικαίου...β'**) **Δευτέρα περίοδος 1580-1584**. **Συνεζητήθη τὸ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον καὶ ἀπεκρούσθη**", βλ. καὶ **Β. Φειδᾶ**, στὴν **Πάπυρος-Λαρούς-Μπριτάνικα**, 1987-1996 τ. 29ος, σελ. 88. (Ὁ Ἱερεμίας ὁ Β' ὁ Τρανός) **δ')** **ἀποδοκίμασε τὴν ἡμερολογικὴν μεταρρύθμισιν τοῦ Πάπα Γρηγορίου ΙΓ' (1583)**". **Χριστοδούλου Παρασκευαστοῦ**, "Ἱστορικὴ καὶ Κανονικὴ θεώρησις τοῦ Παλαιοημερολογιτικοῦ ζητήματος κατὰ τὴν γένεσιν καὶ τὴν ἐξέλιξιν αὐτοῦ ἐν Ἑλλάδι", Αθήναι 1982, σελ. 19-20, ὅπου παραδίδεται ὅτι τὸ 1583 ὁ **Πατριάρχης Ἱερεμίας** ἀπέκρουσε τὰ δῶρα καὶ τὶς προτάσεις τῶν δύο Ἑλλήνων ἀπεσταλμένων τοῦ Πάπα Γρηγορίου ΙΓ', **Μιχαὴλ Ἐπάρχου καὶ Ἰωάννη Βοναφᾶ**, ἀναφερόμενος ὄχι μόνον στὸν ἑορτασμόν τοῦ Πάσχα ἀλλὰ καὶ στὸ Μηνολόγιον ὅταν γράφῃ ἐπὶ λέξει: "**Ἐν κατακλείδι ὁ Πατριάρχης Ἱερεμίας ἀπέκλειε τὴν ἐπελθοῦσαν διὰ τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου διόρθωσιν τῶν δέκα ἡμερῶν "παγκόσμιον σκάνδαλον"**, ἐπαγόμενος ἐν συνεχείᾳ ὅτι "οὐδὲ μετατρέπειν δεῖ τὸν τῶν Ἁγίων Πατέρων κανόνα καὶ καινοτομεῖν καὶ εἰς αἰτίαν στάσεως τὰς Χριστοῦ Ἐκκλησίας κινεῖν, εἶπερ ἄλληθια καὶ θεῖω Πνεύματι περὶ ἀναγκαίων κυρίως ἐσκόπου, πολλὰ ἄλλα εἰσὶ τὰ ψυχωφελῆ καὶ οὐχὶ τὰ παίγνια τῶν ὠρολογίων τούτων οὐδὲν ὄντων".

Βλ. ἐπίσης καὶ **Παντελεήμονος Ροδοπούλου**, Μητροπολίτου Τυρολόης καὶ Σερεντίας, καθηγητοῦ Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, "Μαθήματα Κανονικοῦ Δικαίου", Θεσσαλονίκη 1986, σελ. 69: "**Αἱ πηγαὶ τοῦ Κανονικοῦ Δικαίου, β'**) κατὰ τὴν περίοδον τῶν ἐτῶν 1580-1584 **συνεζητήθη τὸ Γρηγοριανὸν ἡμερολόγιον καὶ ἀπερρίφθη**" καὶ **Μοναχοῦ Κυπριανοῦ Λαχανά**, "Ποιή ἡ διαφορά μεταξὺ παλαιοῦ καὶ νέου ἡμερολογίου", ἐκδ. Γ', 1999, σελ. 39, καὶ **Κ. Γρηγοριάδου**, Ἐκκλησιολογικαὶ παρατηρήσεις, Θεσσαλονίκη 2000, σελ. 11. **Στὸ χειρόγραφο τοῦ Μοναχοῦ Ἰακώβου ἀναφέρεται καὶ ὁ καθηγητὴς Σπυριδῶν Λάμπρου** στὸν κατάλογο τῶν χειρογράφων Κωδικῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, καὶ τὸ ἐπιβεβαιώνει μὲ τὸ ἀδιαμφισβήτητο κύρος τοῦ ὁ αἰμνήστος καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν **Παῦλος Καρολίδη**, βλ. "Σκριπ" 15 Αὐγούστου 1929.

Στὴ Μεγάλῃ Ἑλληνικῇ Ἐγκυκλοπαίδεια, ἐκδ. ὄργ. "Ὁ Φοῖνιξ", τόμ. 1Β', σελ. 274 γράφονται τὰ ἐξῆς: "**Ἡ Ὁρθόδοξος ἐκκλησία εὐθύς ἀμέσως καταδίκασε τὴν Γρηγοριανὴν μεταρρύθμισιν**. Ἀκριβῶς τὸ 1582 οἱ Πατριάρχαι Κωνσταντινουπόλεως, Ἀλεξανδρείας καὶ Ἀντιοχείας **συνυπέγραψαν κοινὴν διαμαρτυρίαν ἐναντίον τῶν Λατίνων** οἵτινες ἠνάγκαζον βία τοὺς ἐν Παλαιστίνῃ Χριστιανοὺς νὰ τὴν δεχθοῦν. Ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Ἱερεμίας ἐγραψε εἰς τοὺς Ὁρθοδόξους τῆς Πολωνίας **ἀφορίζων πάντας ὅσοι θὰ τὴν ἐδέχοντο, τῷ δὲ 1593 Σύνοδος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἡς μετέσχον οἱ 4 Πατριάρχαι καὶ ὁ πληρεξούσιος τῆς Ρωσίας ἐπέλεξαν τὸν ἀφορισμόν**".

(ὁ.σ. καὶ ὁ **Β. Στεφανίδης** στὴν Ἐκκλησιαστικὴ τοῦ Ἱστορία, (Ε' ἐκδ. ἀνατύπ. τῆς Β' ἐκδ. τοῦ 1959) παρὰ τὸ γεγονός ὅτι ἴπταν σὲ συνεννοεῖσιν μὲ τὴν καινοτομία καὶ δίδει μάλλον βῆρος στὴν καταδίκη τοῦ Νέου Πασχάλιου, ἀναφέρεται σαφῶς καὶ στὴν συνοδικὴν ἀπορριψὴν τοῦ νέου ἡμερολογίου ὅταν γράφῃ στὶς σελ. 698-699: **Ὁ Ρώμης Γρηγόριος Γ'** ἐπέστειλε εἰς τὸν πατριάρχην Κωνσταντίνου Ἱερεμίαν τὸν 1583) ἀποστῆναι καὶ δῶρα, ἵνα πείσῃ αὐτὸν εἰς τὴν ἐνδοξὴν καὶ τὴν ἀπορριψὴν τοῦ γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου. **Συνοδικὴ ἀπόφασις, ἐκδοθεῖσα πρὸς τὰς ἀφῆξας τῆς παπικῆς ἀποστολῆς καὶ φέρουσα τὴν υπογραφήν τοῦ Ἀλεξανδρείας Σιλβέστρου, ἀπερίσπε τὸ νέον ἡμερολόγιον, κυρίως ἐνεκα τοῦ ζητήματος τοῦ ἑορτασμοῦ τοῦ Πάσχα**." ὅλες οἱ ἀνωτέρω ὑπογραμμισεῖς δικῆς μας).

Τὰ λέγόμενα λοιπὸν περὶ πλαστογραφίας εἶναι ἕνας ἀχάροτος μῦθος πού προσφέρεται ὡς παυσίπονον σὲ ὄσους τρέμουν τὸ ἐκκλησιαστικὸ αὐτὸ ἀνάθεμα. Ἐπαναλαμβάνουν τὴν ἀνυπόστατη κατηγορία, τὴν ὁποία ματαιῶς προσπάθησε νὰ στήσῃ ὁ πρῶτος Ἀρχιεπίσκοπος τῶν Νεοημερολογιτῶν τὸ 1924, κατὰ τοῦ Μοναχοῦ Ἰακώβου Νεοσκητιώτου, ὅτι δῆθεν αὐτὸς ἐπλασε τὸ πῖο πάνω ἀνάθεμα κατὰ τοῦ Ν. Ἡμερολογίου! Τὸ ἀνάθεμα, λένε, ἀφορᾷ μόνον τὸ νεοεφεύρετον Πασχάλιον. Ἡ δὲ φράσις "καὶ Μηνολόγιον" εἶναι αὐθαίρετη προσθήκη τοῦ Ἰακώβου,

εἶπε πρῶτος ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Παπαδόπουλος καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνουν ὅσοι θέλουν νὰ ἐπαναπαύσουν τὴν συνειδητὴν τους πού τοὺς τύπτει φοβερά. Κανένας δὲν ἐνοιωσε τὴν ἀνάγκη νὰ τεκμηριώσῃ τὴν κατηγορία σὲ σοβαρὴ ἱστορικὴ πηγή. Πού νὰ βρεθῆ ὅμως τέτοια σοβαρὴ μαρτυρία! Κανένας δὲν ἀναρωτήθηκε, πῶς οἱ τὸς λόγιοι Μοναχοὶ τοῦ Ἁγίου Ὄρους δὲν κατηγορήσαν τὸν ἀδελφὸ τοῦ Ἰακώβου; Ἄν ὁ Ἰακώβος εἶχε διαπράξει μίαν τόσο φοβερὴν πλαστογραφία, ὅπως εἶναι ἡ παραποίηση ἱερῶν Κειμένων, δὲν θὰ ἐλάμβανε τὴν ἀνάλογη τιμωρία; Δὲν θὰ γινόταν σάλος τὴν ἐποχὴ ἐκείνη; Δὲν θὰ ἐξαφανίζονταν ἀμέσως τὸ πλαστογραφημένο μέρος ἀπὸ τὸν Κώδικα 772 τῆς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος.

Τέλος, καὶ τὸ πλέον ἀσυγχώρητο: Κανένας μέχρι σήμερα, δὲν ἔκανε οὔτε αὐτὴ τὴν ἀπλὴ σκέψη ὅτι ὁ Ἰακώβος, ὁ ὁποῖος ἐζῆσε ἑκατὸ περίπου χρόνια πρὶν τὴν γενομένην ἀλλαγὴν τοῦ Ἡμερολογίου στὴν Ὁρθόδοξῃ Ἐκκλησίᾳ, δὲν εἶχε κανένα λόγο τότε νὰ κἀνὴ τέτοιο πράγμα! **Ἄν ζοῦσε κατὰ τὴν ἐποχὴ πού ἐγίνε ἡ ... σοφὴ ἐπινόρησις, νὰ ἀλλάξῃ τὸ ἡμερολόγιον, ἀλλὰ ὄχι τὸ Πασχάλιον**, τότε ἡ κατηγορία θὰ ἀποτελοῦσε ἀντικείμενον μελέτης. Τώρα ὄχι! (βλ. σχετικὰ καὶ **Basil Sakkas**, The calendar question, "Orthodox Life", vol. 22, 1972, 6, p. 27)

Τὸ 1881 κυκλοφόρησε στὴ Σερβία, στὴν Πολωνία, στὴν Ρουμανία καὶ στὴν Ρωσία τὸ κείμενον αὐτὸ μεταφρασμένο. Γιατί κανένας Ὁρθόδοξος ἱστορικός τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δὲν τὸ χαρακτήρισε ὡς πλαστογραφημένο; Γιατί οὔτε ὁ ἴδιος ὁ Χρυσόστομος Παπαδόπουλος δὲν εἶχε πεῖ ποτὲ, μέχρι τὸ 1924 τέτοιο πράγμα, καὶ μόνον ὅταν ἐγίνε καινοτόμος ἔκανε τὴν ἐν λόγῳ καταγγελία κατὰ τοῦ Μοναχοῦ Ἰακώβου; (βλ. **Λάμπρου Κτενά**, "Γιὰ νὰ δῦση ἡ Ὁρθοδοξία", Πάτρα 2000, σελ. 44 καὶ "Πίσω ἀπ' ὅτι φαίνεται στὸ Ἡμερολογιακὸ", ἐκδ. Γ', σελ. 140-150). Ἀντιθέτως μάλιστα, **ὁ καινοτόμος Χρυσόστομος Παπαδόπουλος**, πρὶν γίνε ἀρχιεπίσκοπος καὶ πρὸ τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ἡμερολογίου στὴν Ἑλλάδα, ἔγραφε στὴν Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, σελ. 482-483: "**τῷ 1584 (ὁ Πατριάρχης Σωφρόνιος) ἐξῆλθεν πρὸς συλλογὴν ἐράνων. Μεταβάς δὲ εἰς Κωνσταντινούπολιν τῷ ἔτει ἐκείνῳ συμμετέσχε τῆς ἐκεῖ συγκροτηθείσης συνοδικῆς διασκεψέως πρὸς ἀποκρίωσιν τοῦ Γρηγοριανοῦ ἡμερολογίου...** Διότι κατ' ἐκείνου τὸ χρόνον, μεγάλη ὑπῆρξεν ἡ παραχρῆ τῆς καθόλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας... Ἄλλ' οἱ Ὁρθόδοξοι ἱεράρχαι καὶ θεολόγοι, ἐν οἷς ἐπῆρθε τότε ὁ Μελέτιος Πηγᾶς... δραστηρίως ἀπέκρουον τὸν ἀπὸ τῆς Λατινικῆς Ἐκκλησίας κίνδυνον. Τῆς ἀποκρούσεως ταύτης συμμετείχε καὶ ὁ Πατριάρχης Σωφρόνιος, ὅστις φαίνεται μετὰ τὴν καταδίκην τοῦ Γρηγοριανοῦ Ἡμερολογίου μετέβη εἰς Ἱερουσαλὴμ..."

Αὐτὸς ὁ καινοτόμος ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος Παπαδόπουλος εἶχε φοβερὸ τέλος, ψυχορραγῆς βασιανίζονταν γιὰ πολὺ καιρὸ καὶ δὲν ἐβγαίνει ἡ ψυχὴ του. Πέθανε τελικὰ μέσα σὲ φρικτούς καὶ ἀβάστακτους πόνους ὁμολογώντας στὸν πατέρα **Φιλόθεο Ζερβάκο** **"ὑποφέρω καὶ βασιανίζομαι γιὰτὶ ἔσχισα τὴν ἐκκλησία"**, τυμπανίστηκε κατὰ τὶς μαρτυρίες ἀψευδῶν μαρτύρων καὶ ἔμεινε ἀδυσλόγητος καὶ ἀσυγχώρητος... (βλ. καὶ "Ὁ Ὅσιος Φιλόθεος τῆς Παρίου", 1, 2001, σελ. 53 καὶ 56 καὶ Ἐπιστολὴς τοῦ π. Φιλόθεου στὸ βιβλίον τοῦ Σ. Καραμητσου-Γαμβρούλια, "Αἱ χειροτονιαὶ τῶν Γ.Ο.Χ. ἀπὸ κανονικῆς ἐπόψεως", Αθήναι 1997, σελ. 90-109)

* Ὅτι οὕτως ἔχουν τὰ πράγματα μαρτυρεῖται ὑπὸ πολλῶν ἱστορικών, ὅπως εἶδαμε παραπάνω, οἱ ὁποῖοι ἐζῆσαν καὶ πολλὰ χρόνια πρὶν ἀπὸ τὸν Μοναχὸν Ἰακώβον τὸν Νεοσκητιώτην, ὅπως καὶ ἀπὸ τὸν **Μητροπολίτην Ἀθηνῶν Μελέτιον** (ὄχι βεβαία τὸν τυμπανιαῖον μασῶνον Μεταξάκην). Ὁ **Μητροπολίτης Ἀθηνῶν Μελέτιος ἀπέθανεν τὸ 1714** καὶ διετέλεσε Μητροπολίτης Ἀθηνῶν τὰ ἔτη 1703-1714 (βλ. ΘΕΕ,

Μελέτιος ο ἐξ Ἰωαννίνων, Μητροπολίτης Ἀθηνῶν, σελ. 955). Στὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν, στὸν Γ' τόμον, ποὺ περιλαμβάνει τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἱστορίαν τὴν ἀκολουθούσαν ἀπὸ τοὺς χιλίους διακοσίου χρόνους τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως, ἕως τοὺς χιλίους ἐπισκοσίους", Βιέννη 1784, στὴ σελ. 402 § 9 ἀναφέρονται τὰ ἑξῆς ἐπὶ λέξει: "Πατριαρχεῦντος τοῦτοῦ τοῦ Ἱερεμίου, σύνοδος Μητροπολιτῶν συνήχθη ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ αἰσφῳ." (1583) ἐπιδημῆσαντος καὶ Σιλβέστρου τοῦ Ἀλεξανδρείας, ἣτις κατακρίνασα τὸ καινοτομῆθῆν ὑπὸ Γρηγορίου τοῦ Ρώμης Καλενδάριον, δὲν τὸ ἐδέχθη, κατὰ τὴν αἴτησιν τῶν Λατίνων."

Σὰς ἐρωτῶμεν, λοιπόν, ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἡ Ρώμη καινοτόμησε μόνον ὡς πρὸς τὸ Πάσχα ἢ ἀλλάξε ὄλο τὸ εορτολόγιο, κινήτης καὶ ἀκίνητης ἐορτές; Ὅποτε οἱ Σύνοδοι ποὺ ἀκολουθῆσαν τὴν καινοτομία τοῦ πάπα Γρηγορίου ΙΓ' (1581-82), ἔγιναν μόνον γιὰ νὰ καταδικάσουν τὴν ἀλλαγὴν τοῦ Πάσχα ἢ τὴν καινοτομία τοῦ Νέου Καλενδάριου ἢ Γρηγοριανῶν Ἡμερολογίου, ὅπως ὀνομάζεται ἀπὸ ὅλους τοὺς ἱστορικούς. Ἀκόμη, ὅπως εἶδαμε, δὲν εἶχε γίνῃ ἡ ... σοφὴ ἐπινοήσῃ τοῦ 1924 νὰ ἀλλάξῃ τὸ εορτολόγιο ὅσον ἀφορᾷ τὶς ἀκίνητες εορτὲς ἀλλὰ ὄχι τὸ Πασχάλιον...

Σὲ σὰς καὶ ὅλους τοὺς καινοτόμους ἀπευθύνεται ἡ Πανορθόδοξος Σύνοδος τοῦ 1848 στὴν Κωνσταντινουπόλιν, ὅταν σφραγίζει τὴν Πίστιν καὶ τὴν Παράδοξιν καὶ ἀναθεματίζει τοὺς νεωτεριστὰς καὶ τοὺς καινοτόμους:

"Κρατῶμεν τῆς ὁμολογίας ἣν παρελάβομεν ἄδολον παρὰ τῆλικούτων ἀνδρῶν, ἀποστρεφόμενοι πάντα νεωτερισμῶν, ὡς υπάγορεύμα τοῦ Διαβόλου.

Ὁ δεχόμενος νεωτερισμῶν καταλέγει ἑλληπὴ τὴν κεκρημμένην Ὀρθόδοξον Πίστιν. Ἄλλ' αὕτη πεπληρωμένη ἤδη σφραγίσται, μὴ ἐπιδεχόμενη μῆτε μείωσιν, μῆτε αὔξησιν, μῆτε ἀλλοίωσιν, ἣν τινα οὐν καὶ οὗ τολμῶν ἢ προεῖπὴ ἢ συμβουλευέσται ἢ διανοηθῆναι τοῦτο, ἤδη ἠρνήθη τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ἣδ ἔκουσῶς καθυπεβλήθη εἰς τὸ αἰώνιον ἀνάθεμα, διὰ τὸ βλασφημῆσαι εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὡς τάχα μὴ ἄρτίως λαλήσαν ἐν ταῖς Γραφαῖς καὶ Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις...

Ἀπαντες οὖν οἱ νεωτερίζοντες ἢ αἰρέσει ἢ σχίσματι, ἔκουσῶς ἐνεδύθησαν κατάραν ὡς ἱμάτιον, κἄν τε Πάπαι κἄν τε Πατρίρχαι, κἄν τε κληρικοί, κἄν τε λαϊκοί, κἄν Ἄγγελος ἐξ οὐρανοῦ"

Ἀνθιμος, Ἐλέφ Θεοῦ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικός Πατριάρχης Ἰερῶθρος, Ἐλέφ Θεοῦ Πάπας καὶ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης γῆς Αἰγύπτου

Μεθόδιος, Ἐλέφ Θεοῦ Πατριάρχης Ἀντιοχείας
Κύριλλος, Ἐλέφ Θεοῦ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων
καὶ αἱ περὶ αὐτοῦς Ἱεραὶ Σύνοδοι.

Ἀπεδείχθη μὲ βάση τῆς ἱστορικές πηγές ὅτι:

1. Στὴ Σύνοδο τοῦ 1583 μετέσχε καὶ ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Σιλβέστρος.

2. Στὴ Σύνοδο τοῦ 1583 ἀναθεματίσθη ὅποιοι τολμήσει νὰ ἀκολουθῆσῃ τὸ Νέον Πασχάλιον καὶ τὸ νέον Μηνολόγιον ποὺ εἰσῆγαγε ἡ παπικὴ ἐκκλησία τὸ 1582. Ὅπου οἱ Σύνοδοι μιλάνε γιὰ Καλενδάριον ἢ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον, ὅπως εἶναι αὐτόνητο, δὲν ἐννοοῦν μόνον τὸ Πασχάλιον, ὅπως διαστρεβλῶνουν τὰ πράγματα οἱ Νεοημερολογίτες καὶ οἱ Γρηγοριᾶτες μοναχοί. Ὅταν καταδικάζεται τὸ Παπικὸν Πασχάλιον αὐτὸ ἀναφέρεται ρητῶς ὡς Πασχάλιον καὶ ὄχι ὡς Καλενδάριον ἢ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον. Μὲ τοὺς ὄρους Καλενδάριον ἢ Γρηγοριανὸν Ἡμερολόγιον ἐννοεῖται καὶ τὸ Παχάλιον καὶ τὸ Μηνολόγιον, Κινήτες καὶ Ἀκίνητες Εορτές!

3. Τὸ Σιγγίλιο ποὺ περιέχει τὸ ἀνάθεμα κατὰ τοῦ "Παπικοῦ Καλενδάριου" (ἡμερολογίου) καὶ τοῦ νέου Πασχάλιου, ποὺ βρίσκεται στὸ χειρόγραφο Κώδικα 285 τοῦ Κελλίου Ἀκάθιστου Ὑμνου τῆς Ἱεράς Σκῆτης τῶν Κουσοκαλυβίων τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ στὸν χειρόγραφο Κώδικα μὲ ἀριθμὸ 772 τῆς Ἱεράς Μονῆς Ἁγίου Παντελεήμονος, ἐπίσης τοῦ Ἁγίου Ὁρους, εἶναι γνήσιο.

4. Τὸ Σιγγίλιο αὐτὸ ἀπέστειλε ὁ Πατριάρχης Ἱεραίας Β' πρὸς ἀπάσας τὰς Ὀρθοδόξους Ἐκκλησίας. Τὸ κείμενον δὲ τοῦ Σιγγιλίου τούτου ἔχει ὡς ἑξῆς:

"Σιγγίλιον Πατριαρχικῆς διατυπώσεως ἐγκυκλίου τοῖς ἀπανταχοῦ Ὀρθοδόξοις Χριστιανοῖς εἰς τὴ μὴ παραδέχασθαι τὸ νεώτερον Πασχάλιον ἢ καλενδάριον τοῦ καινοτομηθέντος μηνολογίου ἀλλ' ἐμμένειν τοῖς ἀπαξ καὶ καλῶς διατυπωθεῖσι

παρὰ τοῖς Ἁγίοις (318) τριακοσίοις δέκα ὀκτῶ Θεοφόροις Πατράσι τῆς Ἁγίας Οἰκουμενικῆς Πρώτης Συνόδου μετ' ἐπιτίμιον καὶ ἀναθέματος..." (Εὐστρατιάδου, ὀ.π. σελ. 119-20)

5. Ὁ σκοπὸς καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου ἦταν ὄχι μόνον νὰ εορτάζεται τὸ Πάσχα ἀπὸ ὅλους τοὺς Χριστιανούς μαζί, ἀλλὰ τὸ ἐνιαῖον τῶν Ἑορτῶν, (κάθε Ἑορτῆς), ἀπὸ ὅλες τῆς Ἐκκλησίας. Καὶ ἡ ὑπό τοῦ Ἱερεμίου δευτέρα μεγάλῃ Συνόδου τοῦ 1593 ὡς καὶ οἱ ἐπιστολὲς τοῦ ὁμιλοῦν περὶ τῆς ἀπάτης τοῦ Νέου Καλενδάριου. Ἀπὸ τὸ Σιγγίλιον δὲ τοῦ 1583 τρανῶς ἀποδεικνύεται καὶ τῆς δευτέρας αὐτῆς Συνόδου ὁ σκοπός. (Εὐστρατιάδου, ὀ.π. σελ. 123).

6. Ὅλα τὰ ἀνωτέρω εἶναι πασιδῆλα. Σὲ αὐτὸ τὸ τεῦχος ἀρκούμεστε νὰ παραθέσουμε ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν ἐπιστολὴν τοῦ Μ. Κωνσταντίνου "Πρὸς τοὺς ἀπολειφθέντας ἐπισκόπους περὶ τῶν ἐν τῇ Συνόδῳ τυπωθέντων", (Θεοφωρίτου, Ἐπισκόπου Κύρου, Ἐκκλησιαστικὴ Ἱστορία, ἐκδ. 1679, σελ. 34), ἀπὸ τὴν ὅποιαν ἐκφάνεται καὶ ὁ σκοπὸς τοῦ καθορισμοῦ τῆς ἡμέρας τοῦ Πάσχα, ποὺ δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸ νὰ τελεθῆ τὸ Πάσχα ὑπὸ ὅλων τῶν ἀπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης Χριστιανῶν ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, διότι, "...ὡσπερ περὶ πίστεως οὕτω καὶ περὶ τῆς ἁγίας εορτῆς, γένοεν συμφωνία. Καὶ τοῦτο ἦν τὸ αἶτιον τῆς ἐν Νικαίᾳ Συνόδου" κατὰ τὸν Μ. Ἀθανάσιον καὶ "... ἐπειδὴ δὲ πρὸ τοῦ Κωνσταντίνου τὰ σχίσματα ἦν καὶ ἦν χλεύη Ἑλλήνων λεγόντων καὶ χλευαζόντων τὴν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ διαφωνίαν, ἐπὶ Κωνσταντίνου διὰ τῆς τῶν ἐπισκόπων σπουδῆς συνήνθη μᾶλλον τὸ σχίσμα εἰς μὴν ὁμόνοιαν" Ἁγίου Ἐπιφανίου, PG. 42. 371. Γράφει, λοιπόν, ὁ Μ. Κωνσταντίνος: "...Λογισάσθω δὲ ἡ τῆς ἡμετέρας Ὀσιότητος ἀγχίνοια, ὅπως ἔστι δεῖνον τὸ καὶ ἀπρεπὲς κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας, ἑτέρους μὲν ταῖς νηστειαῖς σχολάζειν, ἑτέρους δὲ συμπόσια συντελεῖν καὶ μετὰ τὰς τοῦ Πάσχα ἡμέρας, ἄλλους μὲν εορταῖς καὶ ἀνεύσειν ἐξετάζεσθαι, ἄλλους δὲ ταῖς ὠριμανείας ἐκδεδῶσαι νηστειαῖς". Ἡ ὁμόνοια καὶ ἡ συμφωνία κατεστράφησαν μὲ τὴν εἰσαγωγήν τοῦ Ν. Ἡμερολογίου, ἄλλοτε νηστεύουν καὶ γιορτάζουν οἱ μὲν, (Σλαῦοι, Ἅγιοι Ὁρος, Ἱεροσόλυμοι), ἄλλοτε οἱ δὲ, (Ἑλλάδα, Νέες χῶρες κλπ.) καὶ μᾶς χλευάζουν οἱ πάντες, ὅπως πρὸ τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Ὅποτε εἶναι αὐτόνητο ὅτι ἀθετεῖται ὁ σκοπὸς καὶ τὸ πνεῦμα τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου μὲ τὴν ἀλλαγὴν τοῦ Ἡμερολογίου καὶ αὐτὸ δὲν διέλαθε τῆς προσοχῆς τοῦ μεγάλου Πατριάρχου Ἱεραία τοῦ Β' καὶ τῆς Συνόδου τοῦ 1583. Τὸ Σιγγίλιον, λοιπόν, δὲν προσφέρει κατ' οὐσίαν τι τὸ νέον, ἀλλὰ ἀπῆχει τὸ γνωστά. Διότι τὸ ἀναφερόμενον ἐν αὐτῷ Μηνολόγιον ὑπάγεται στὸ Ἑορτολόγιον. Εἰς τὸ Ἑορτολόγιον, ὡς γνωστόν, νοοῦνται καὶ τὸ Πασχάλιον καὶ τὸ λοιπὸν Ἑορτολόγιον, δηλαδὴ τὸ Μηνολόγιον, ἀλλὰ καὶ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Ἡμερολόγιον, ἢ καλενδάριον. Ὅλα δὲ τὰ στοιχεῖα τοῦ Ἑορτολογίου, δηλ. τὸ Ἑορτολόγιον ὡς ἐν ὄλον, διασφαλισθῆκαν ἀπὸ τῆς Ὀρθόδοξης Συνόδου καὶ τοῦ Ἁγίου Πατρός ἀπανειλημμένως. Τὸ δὲ ἀνάθεμα διὰ τοὺς τολμῶντας παραλίην τοῦς ὄρους τῆς εορτῆς τοῦ Πάσχα, ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς καταλύοντας καὶ τὰ ἕτερα μέρη τοῦ Ὀρθοδόξου Ἑορτολογίου, μέχρι καὶ τοῦ μετ' αὐτοῦ συνημμένου ἀδιασπαστῶς Ἐκκλησιαστικοῦ Ἡμερολογίου.

7. Δὲν εἶναι καθόλου πειστικὸς οἱ δικαιολογίες τῶν πατέρων τῆς Ἱεράς Μονῆς Γρηγορίου γιὰ τὴν κοινωμία τῶς μὲ τῆς νεοπασχαλίδας "ἐκκλησίας", τῆς αὐτοκέφαλης ἐκκλησίας τῆς Φινλανδίας (μὲ 56.000 πιστοὺς, Καλίστου Ware. Ἡ Ὀρθόδοξὴ Ἐκκλησία, Ἀθήνα 1998, σελ. 21 καὶ 22), ἀλλὰ καὶ ἄλλων τοπικῶν Ἐκκλησιῶν (Καλίστου Ware, ὀ.π. σελ. 477), ἀφοῦ αὐτὲς καὶ οἱ κοινωνοῦντες μὲ αὐτὲς ὑποπίπτουν στὸ ἀνάθεμα καὶ τὸν ἀφορισμὸν τοῦ Α' Κανόνος τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου (341 μ.Χ.). καὶ λειτουργοῦν δοκιμαστικὰ γιὰ τὴν ἀλλαγὴν καὶ τοῦ Ἑορτοσμοῦ τοῦ Πάσχα. ("Ἐπιτομικῶς" 537. 30.11.1996, σελ. 13,14, "Ἐπενδυτής", 30-31.03.1996. Βλ.ἐκτεταμένως ἀναφορὰς στοὺς Ἁγίους Κορρυβάδες" στὰ φύλλα 11.1996 καὶ 9.1996)

8. Τέλος, καὶ στὴ διεθνή βιβλιογραφία βεβαιώνονται ὅσα ἀνωτέρω σημείωσαμε: Βλ. *Lexikon für Theologie und Kirche*, Bd. 5. 1996. Herder, (Freiburg, Basel, Bonn, Wien), S. 775. *"Er lehnte die Kalenderreform Papst Gregors XIII. ab und machte auch Hoffnungen auf eine Union zunichte (1583 u. 1593):"* Ὁ πατριάρχης Ἱεραίας ἐξάνειμασε (ἐβῆσσε) τῆς ἐλπίδες γιὰ ἔνωσιν, ὅταν (σ.σ.στὶς συνόδους) τοῦ 1583 καὶ 1593 ἀπέκρουσε τὴν ἀναθεώρησιν τοῦ ἡμερολογίου (σ.σ. ἀναθεώρησιν ὄλου τοῦ ἡμερολογίου καὶ τοῦ Μηνολογίου καὶ ὄχι μόνον τοῦ Πασχάλιου, ὅπως διαστρεβλωτικὰ γράφετε, π. Γεώργιος καὶ π. Βασίλειος) τοῦ πάπα Γρηγορίου τοῦ ΙΓ'." Βλ. καὶ *G. Hofmann*: Griechische Patriarchen u. römische Päpste, Bd. 2/4: Patriarch Jeremias II. Ro 1932. Ὅλες οἱ ποὶ πάνω ὑπογραμμισμέναι δίκαιες μαι.)